

ясни съ произношението на следующите думи, дъкакъвъ знакъ ся туря. Царь, падаръ, конъ, васть, кость, мостъ и пр. Подиръ това учительть, като земе да упражнява дѣцата да пишатъ думи отъ преминажлите уроци, тряба да заставлява дѣцата да пишатъ *з* за колкото думи е нуженъ и на които не ся е писало до сега. (*)

Ако искате да научите дѣцата си да четятъ и по славянски, то подиръ тѣзи 11 урока, захвантете да имъ показвате и буквитъ на славян. азбука въ такъва същи редъ, както и *българската*. Буквитъ на славянската азбука съ означени въ скобки какъ да ся нарича съка буква кога са показва на дѣцата.

Ето славянската азбука: **ѧ** (а) **Ѡ** (бъ) **Ѡ** (въ) **Ѡ** (гъ) **Ѡ** (дъ) **Ѡ** (е) **Ѡ** (жъ) **Ѡ** (зъ) **Ѡ** (и) **Ѡ** (ї) **Ѡ** (къ) **Ѡ** (лъ) **Ѡ** (мъ) **Ѡ** (нъ) **Ѡ** (о) **Ѡ** (пъ) **Ѡ** (ръ) **Ѡ** (съ) **Ѡ** (тъ) **Ѡ** **Ѡ** (у) **Ѡ** (фъ) **Ѡ** (хъ) **Ѡ** (отъ) **Ѡ** (цъ) **Ѡ** (чъ) **Ѡ** (шъ) **Ѡ** (щъ) **Ѡ**, **Ѡ**, **Ѡ** (както по български) **Ѡ** (е) **Ѡ** (е) **Ѡ**, **Ѡ** (както по български) **Ѡ** (кесъ) **Ѡ** (песъ) **Ѡ**, **Ѡ**, **Ѡ**, **Ѡ**.

Дѣцата, като научатъ и славянската азб. могатъ да пристъпятъ и къмъ славянското члене, което тъй също тряба да са преминува по звуковетъ, както е объяснено по горѣ за българското члене. (**)

(*) Буквата *ѧ* съвсъмъ не е употребена въ това ръководство, тъй като по нашето мнѣніе и безъ нея можи да се мини. Впрочемъ това зависи отъ волята на учительть: да я введе, или да я не ввожда въ азбуката.

(**) За члене по славянски можи да служи книжката: „Преводъ на Български най нужните молитви, напечатани съ иждивеніето на Габровското читалище, Цариградъ, 1872.“